

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/241/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011654
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011654.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD. a JUDr. Juraja Dziaka (sudca spravodajca), v trestnej veci odsúdeného: A. B., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.08.2025 sp. zn. 2PP/40/2025 - 70, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.11.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením zo dňa 12.08.2025, sp. zn. 2PP/40/2025 - 70 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“), rozhodol tak, že (citácia): „podľa § 66 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona zamietla návrh odsúdeného A. B., nar. X. XXXXXXXX XXXX v C., hlásený trvalý pobyt mesto D., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 24. júna 2025 na podmienené prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody vykonávaných na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 15Nt/42/2020 z 29. júla 2020 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 27T/44/2018 - 375 z 21. augusta 2019 podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky, rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/79/2017 z 20. marca 2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/79/2017 zo 17. októbra 2019 podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 3 (tri) roky a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta č. k. 0T/16/2020 - 46 z 20. januára 2020 podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 6 (šesť) mesiacov“.

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil v rozsahu č. I. 70 až 71 spisu.

Proti napadnutému uzneseniu zhlásil ihneď, po vyhlásení napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdený (viď č. I. 68 spisu; ďalej aj „sťažnosť odsúdeného“), bez bližšieho vymedzenia dôvodov podľa § 189 ods. 1 písm. a) až písm. c) Trestného poriadku, ktorú svoju sťažnosť následne odsúdený neodôvodnil (s poukazom na § 189 ods. 3 Trestného poriadku nebolo však povinnosťou odsúdeného svoju sťažnosť odôvodniť).

Prokurátor sa ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva na podanie sťažnosti (č. I. 68 spisu).

Posúdenie sťažnosti odsúdeného sťažnostným súdom. Podľa § 66 ods. 1 Trestného poriadku súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

- a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody;
- b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody;
- c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného poriadku, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti odsúdeným postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pričom preskúmal (i) správnosť výroku napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ako i (ii) konanie predchádzajúce vydaniu napadnutého uznesenia, pričom dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Z obsahu spisového materiálu totiž sťažnostný súd zistil, že súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, že v posudzovanom prípade nie sú dané podmienky na postup súdu podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v podobe podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody [i keď výroková časť napadnutého uznesenia neobsahuje výslovný odkaz na písm. a), písm. b) odseku 1, a tiež odkaz na odsek 2 § 66 Trestného zákona, nejde o taký formálny nedostatok, ktorý by bol spôsobilý docieľiť iné rozhodnutie sťažnostného súdu, než to zhmotnené do výrokovej časti tohto uznesenia sťažnostného súdu, to najmä za situácie, keď súd prvého stupňa svoje skutkové/právne závery ohľadne nevykonanej potrebnej a zákonom vyžadovanej pomernej časti výkonu trestov odňatia slobody odsúdeným riadne v odôvodnení napadnutého uznesenia zdôvodnil, k čomu vid' prvý a druhý odsek na strane 4 napadnutého uznesenia]. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výroku napadnutého uznesenia, v tomto smere žiadne sťažnostné námietky odsúdený nemal, žiadne procesné pochybenia súdu prvého stupňa sťažnostný súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia procesne správne; zjednodušene povedané, podľa názoru súdu cesta súdu prvého stupňa k napadnutému uzneseniu bola „procesne čistá“, aj čo do plného zachovania práv procesných strán na konaní participovať a podľa vlastného uváženia realizovať svoje procesné práva.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. súčtu pomerných častí viacerých trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú (i) plnenie povinností a správanie odsúdeného vo výkone trestu, ktorými preukázal polepšenie (t. j. polepšenie sa), a (ii) skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (t. j. prognóza vedenia riadneho života). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k správne právnemu záveru, že u odsúdeného nebola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že v zmysle § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 Trestného zákona v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia odsúdený nevykonal potrebnú časť z výmery uložených a vykonávaných trestov. Danému záveru nie je teda čo vytknúť, sťažnostný súd týmto v danej otázke plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje, bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a to v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (vid' uznesenie Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/2/2018 zo dňa 23.01.2018), pričom odôvodnenie uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 336/2016; ústavný súd pri posudzovaní dodržiavania ústavno-procesných princípov orgánmi verejnej moci pri rozhodovaní vychádza z toho, že na rozhodnutie vydané na rôznych inštitúciách je potrebné vzhliadať ako na jeden celok, k čomu viď tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 447/2016).

Za takto súdom prvého stupňa správne zisteného stavu veci nebolo dôvodné zo strany súdu prvého stupňa (ako ten správne uzavrel) zaoberať sa skúmaním naplnenia tzv. prvej materiálnej podmienky (t. j. polepšenie odsúdeného), či tzv. druhej materiálnej podmienky (t. j. prognóza vedenia riadneho života odsúdeným na slobode) zakotvenej v § 66 ods. 1 Trestného zákona. Na danom závere nič nemení skutočnosť, že medzičasom (t. j. v čase medzi vyhlásením napadnutého uznesenia a týmto uznesením sťažnostného súdu) odsúdený plynutím času výkonu trestu odňatia slobody naplnil vyššie uvádzanú formálnu podmienku zakotvenú v § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 Trestného zákona, nakoľko skutkové/právne závery súdu prvého stupňa pretavené do napadnutého uznesenia boli v čase vyhlásenia napadnutého uznesenia správne, sťažnostný súd tu jednoducho nevie konštatovať opak (ani na účely tohto sťažnostného konania).

Nič nebráni odsúdenému iniciovať za splnenia zákonných podmienok v aktuálnom čase po naplnení vyššie uvedenej tzv. formálnej podmienky súdny prieskum naplnenia zvyšných dvoch, a to materiálnych podmienok zakotvených v § 66 ods. 1 Trestného zákona cez ďalšiu jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Ostatne, ako plynie z obsahu spisu, medzičasom taký prieskum odsúdený aj inicioval podaním na súd prvého stupňa zo dňa 30.09.2025, medzičasom prebehlo a aj právoplatne skončilo (dňa 18.11.2025) konanie vedené pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 8PP/58/2025 (viď č. I. 82 až 85 spisu; žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody bola zamietnutá).

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak (a) nie je prípustná, (b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo (c) nie je dôvodná.

Pretože sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.